

Քառասուններորդ համարի գաղտնի պատմությունը — առաջին մաս

Մարգարետությունների բացումը. վերջին օրերը, Հուդայի Առյուծը և
Հայտնության վերջին շարժումները

Jeff Pippenger
2024-09-06

Հայտնության հինգերորդ գլխում Հուդայի ցեղի Առյուծը ներկայացնում է Քրիստոսի
դիրքը՝ որպես Նա, ով հաղթեց՝ Աստծո Խոսքը Նրա կամքի համաձայն կնքելու և
արձակելու համար: 1989 թվականին՝ 1863 թվականի ապստամբությունից հարյուր
քսանվեց տարի անց, Հուդայի ցեղի Առյուծը արձակեց Դանիել տասնմեկերորդ գլխի
վերջին վեց համարները: Այդ համարները սկսվում են 1798 թվականին
պապականության մահացու վերքից և ներկայացնում են վկայությունը այն մասին, թե
ինչպես պետք է բժշկվի պապական վերքը, և դրանից անդին՝ մինչև պապականության
վերջնական մահացու վերքը: Համարները սկսվում են այնտեղ, որտեղ ավարտվում են
պապական Հռոմի դատաստանով:

Այդ վեց համարները նկարագրում են պապականության մահացու վերքի բժշկությունը,
և նաև այն, թե ինչպես վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միությունը
աշխարհը տանում է դեպի Արմազեդոն, որը քառասունհինգերորդ համարում
նույնացվում է որպես «ծովերի միջև և փառավոր սուրբ լեռան մոտ»:

Ալֆան և Օմեգան ներկայացնում է Քրիստոսի այն բնավորությունը, որ Նա միշտ վերջը
պատկերում է սկզբով: Հարյուր քառասունչորս հազարի բարեփոխչական շարժումը
երրորդ հրեշտակի շարժումն է, որը վերջնական շարժումն է և նախապատկերված էր
իր սկզբով, որը առաջին և երկրորդ հրեշտակների միլլերական շարժումն էր:
Միլլերական շարժումը սկսվեց վախճանի ժամանակում՝ 1798 թվականին, որտեղից
սկսվում են Դանիել տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարները, և այդ շարժումն
ավարտվեց դատաստանի բացմամբ՝ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Հարյուր
քառասունչորս հազարի շարժումն ավարտվում է Միացյալ Նահանգներում
կիրականորյա օրենքի ժամանակ:

Վախճանի ժամանակի շարժման սկզբում՝ 1989 թվականին, Հուդայի ցեղից Առյուծը
բացեց Դանիել տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարները, իսկ շարժման ավարտին՝
կիրականորյա օրենքից անմիջապես առաջ, Նա բացում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի
քառասուններորդ համարի ծածկված պատմությունը: Քույր Ուայթի մեկնաբանությունը,
թե Դանիելի որ մասն է բացվում, վերաբերում է 1989 թվականի բացվելուն, ինչպես նաև
այն բացվելուն, որ սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին:

«Կնքված գիրքը Հայտնության գիրքը չէր, այլ Դանիելի մարգարեության այն մասը,
որ վերաբերում էր վերջին օրերին: Սուրբ Գիրքն ասում է. «Բայց դու, ո՛վ Դանիել,
փակիր այս խոսքերը և կնքիր գիրքը մինչև վերջի ժամանակը. շատերը այս ու այն

կողմ պիտի վազեն, և գիտությունը պիտի շատանա» (Դանիել 12:4): Երբ գիրքը բացվեց, հռչակվեց. «Ժամանակ այլևս պիտի չլինի»: (Տե՛ս Հայտնություն 10:6:) Դանիելի գիրքը այժմ ապակնքված է, և այն հայտնությունը, որ Քրիստոսը տվեց Հովհաննեսին, պիտի հասնի երկրի բոլոր բնակիչներին: Գիտության շատացմամբ մի ժողովուրդ պիտի պատրաստվի կանգնելու վերջին օրերում: . . .»

«Առաջին հրեշտակի պատգամում մարդիկ կոչվում են երկրպագելու Աստծուն՝ մեր Արարչին, որ ստեղծեց աշխարհը և նրա մեջ եղած ամեն բան: Նրանք պատիվ են մատուցել պապականության մի հաստատության՝ անվավեր դարձնելով Եհովայի օրենքը, սակայն այս հարցի վերաբերյալ գիտության աճ պիտի լինի»: Selected Messages, գիրք 2, 105, 106:

Դանիելի գրքի այն բաժինը, որը 1989 թվականին առնչվում էր վերջին օրերին, տասնմեկերորդ գլխի վերջին վեց համարներն էին, և երբ հարյուր քառասունչորս հազարի շարժումը հասնում է իրենց շարժման ավարտին, Դանիելի գրքի այն բաժինը, որ բացվում է, քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունն է, որը ներկայացնում է 1989 թվականի պատմությունը մինչև Միացյալ Նահանգներում կիրականորյա օրենքը: Քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը հարյուր քառասունչորս հազարի պատմությունն է: Ամեն մարգարե վկայություն է բերում այդ ժամանակաշրջանի մասին:

Այդ հատվածում գիտության այն աճը, որը «պետք է մի ժողովուրդ պատրաստի՝ վերջին օրերում կանգնելու համար», ներկայացնում է 1989 թվականին վերջին վեց համարների կնիքի բացվելը, և դարձյալ ներկայացնում է քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմության կնիքի բացվելը: Երկու պատմություններում էլ ներշնչանքը ցույց է տալիս, որ պետք է լինի գիտության աճ պապական իշխանության և կիրականորյա օրենքի վերաբերյալ: Ինչպես հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման սկզբում, այնպես էլ ավարտին, գիտության աճը առաջ է բերում փորձության երեքաստիճան գործընթաց, ինչպես ներկայացված է Դանիելի գրքի տասներկուերորդ գլխում:

Եվ նա ասաց. «Գնա՛ք ճանապարհով, Դանիել՛, որովհետև այս խոսքերը փակված ու կնքված են մինչև վախճանի ժամանակը: Շատերը պիտի մաքրվեն, պիտի սպիտականան և պիտի փորձվեն, բայց ամբարիշտները պիտի ամբարշտանան, և ամբարիշտներից ոչ ոք պիտի չհասկանա, իսկ իմաստունները պիտի հասկանան»: Դանիել 12:9, 10.

Ինչպես բոլոր սուրբ բարեփոխչական շարժումների դեպքում, Դանիելի կողմից «մաքրվեցին, և սպիտակեցվեցին, և փորձվեցին» բառերով ներկայացված երեք քայլերը ներկայացնում են աստվածային խորհրդանշի իջնելու ճանապարհային նշանը, որին հաջորդում է ձախողված կանխաստության փորձությունը, ապա՝ երրորդ լակմուսային փորձությունը, որը դրսևորում է այն երկու դասերի բնույթը, որոնք ձևավորվում են՝ հիմնված չկնքված գիտելիքի աճը ընդունելու կամ այն մերժելու վրա: Հարյուր քառասունչորս հազարի շարժման սկզբում այդ երեք քայլերն էին 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը, ապա՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ը, և հետո՝ կիրականորյա օրենքը: Նույն այդ շարժման ավարտին այդ երեք քայլերն են 2023 թվականի հուլիսը, Կեսգիշերային աղաղակի պատգամի գալուստը և կիրականորյա օրենքը:

2023 թվականի հուլիսին բացված այն պատգամը, որը պատրաստում է Աստծո ժողովրդին կանգնելու, պարունակում է մարգարեական ճշմարտության մի քանի գծեր, և այդ գծերի հետ ներառված են նաև Եզեկիելի երեսունյոթերորդ գլխի մեռած, չորացած ոսկորները: Եզեկիելը ներկայացնում է երկու պատգամ: Առաջին պատգամը ոսկորները կրկին միացնում է իրար, սակայն միայն երկրորդ պատգամի ժամանակ Իսրայելը կանգնեց իր ոտքերի վրա՝ որպես հզոր զորք: Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաները կանգնեցին, երբ լցվեցին Սուրբ Հոգով:

Եվ երեք օր ու կես հետո Աստծուց եկող կյանքի Հոգին մտավ նրանց մեջ, և նրանք կանգնեցին իրենց ոտքերի վրա, և մեծ ահ ընկավ նրանց տեսնողների վրա:
Հայտնություն 11:11:

Եզեկիելը նույն ճշմարտությունն է ուսուցանում:

Եվ նա ասաց ինձ. «Մարդո՛ւ որդի, կանգնի՛ր քո ոտքերի վրա, և Ես քեզ հետ պիտի խոսեմ»: Եվ երբ նա խոսեց ինձ հետ, հոգին մտավ իմ մեջ և ինձ կանգնեցրեց իմ ոտքերի վրա, և ես լսեցի նրան, որ խոսում էր ինձ հետ: Եզեկիել 2:1, 2:

Երբ Քույր Ուայթն ասում է. «գիտության աճով մի ժողովուրդ պիտի պատրաստվի կանգնելու վերջին օրերում»: Գիտության աճը տասը կույսերի առակում նույնացվում է «յուղ»-ի հետ, իսկ «յուղ»-ը ներկայացնում է «Աստծո Հոգու պատգամները», ինչպես նաև «Սուրբ Հոգին», ինչպես նաև «բնավորությունը»:

2023 թվականի հուլիսի և շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի միջև կա գիտության աճ, որը կյանք է տալիս Աստծո ժողովրդին, և նրանք ոտքի են կանգնում: Նրանք ոտքի են կանգնում՝ ներկայացնելով, որ ունեն այն պատգամի «յուղը», որը այդ ժամանակ բացվեց իր կնիքից: Նրանք ոտքի են կանգնում, երբ իրենց անոթների մեջ ունեն Սուրբ Հոգին, և ոտքի են կանգնում, երբ ունեն Աստծո կնիքին պատրաստված բնավորություն:

Փորձության առաջին փուլին, որը սկսվեց 2023 թվականի հուլիսին, հաջորդեց մի ժամանակաշրջան, որը հնարավորություն է տալիս այդ թեկնածուներին ընդունելու կամ մերժելու յուղը: Նրանք, ովքեր ընդունում են, կնքվում են և ապա բարձրացվում որպես դրոշ մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Նրանք, ովքեր մերժում են յուղը, ընդունում են զորեղ մոլորություն:

Այդ թեկնածուները 2023 թվականի հուլիսին արթնացվեցին հոգևոր քնից, և ապա նրանց առջև դրվեց վերջին փորձության ընթացքը՝ իրենց անհատական փորձաշրջանի փակվելուց առաջ: Փորձության ընթացքը սահմանված էր մարգարեական մի փորձության համատեքստում, որը կապված էր գազանի պատկերի կազմավորման հետ, այն ժամանակաշրջանում, երբ հենց այդ թեկնածուները պիտի վերադառնային կյանքի և իրենց ներսում կազմավորեին Քրիստոսի պատկերը: Մարգարեական կառուցվածքը, որի մեջ այդ փորձությունը պետք է իրականացվի, 1989 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքն ընկած պատմությունն է: Այդ թեկնածուների անկարողությունը՝ արթնանալու, առաջնորդեց Տիրոջը թույլ տալ, որ հերետիկոսություններ ներս մտնեն:

«Աստված պիտի արթնացնի Իր ժողովրդին. եթե այլ միջոցները ձախողվեն, նրանց մեջ հերձվածներ պիտի մտնեն, որոնք պիտի մաղեն նրանց՝ ցորենից առանձնացնելով մղեղը: Տերը կոչ է անում բոլոր նրանց, ովքեր հավատում են Իր խոսքին, քնից արթնանալ: Թանկագին լույս է եկել՝ համապատասխան այս ժամանակին: Դա աստվածաշնչյան ճշմարտություն է, որ ցույց է տալիս այն վտանգները, որոնք անմիջապես մեր վրա են: Այս լույսը պետք է առաջնորդի մեզ Սուրբ Գրքերի ջանադիր ուսումնասիրմանը և մեր ընդունած դիրքորոշումների ամենախիստ քննությանը: Աստված կամենում է, որ ճշմարտության բոլոր կողմերն ու դիրքորոշումները հիմնովին և հարատևորեն քննվեն՝ աղոթքով ու ծոմապահությամբ»: Վկայություններ, հատոր 5, 708:

Բոլոր մարգարեները անդրադառնում են վերջին օրերին, ուստի այս վերջին օրերում՝ 2023 թվականի հուլիսին, Տերը փորձեց «արթնացնել» Իր ժողովրդին, սակայն Նրա ջանքերը ձախողվեցին, և Նա թույլ տվեց, որ կրկնվի ադվենտիստական պատմության մեջ Հռոմի խորհրդանիշի շուրջ եղած առաջին հակասությունը՝ որպես վերջի մերձավորության նախազգուշացում: Նա դա արեց, թեև «թանկագին լույսը» «եկել էր՝ այս ժամանակի համար համապատասխան»: 2023 թվականի հուլիսին հասած լույսը «աստվածաշնչյան ճշմարտություն է, որը ցույց է տալիս հենց մեր վրա հասած վտանգները»: Այդ լույսը պետք է առաջնորդեր «մեզ դեպի Սուրբ Գրքերի ջանադիր ուսումնասիրություն և մեր պահած դիրքորոշումների ամենախիստ քննություն»:

Քառասուներորդ խոսքի թաքնված պատմությունը ներկայացված է Դանիել տասնմեկի տասից մինչև տասնհինգերորդ խոսքերում, որովհետև Ալֆան և Օմեգան, իր սկզբով հանդերձ, պատկերեցին Դանիելի վերջին մարգարեության վախճանը: 2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափությանը նախորդող ժամանակահատվածում սատանան խառնակություն էր ներմուծել տասից մինչև տասնհինգերորդ խոսքերի վերաբերյալ, որովհետև նա գիտեր, որ գլխի սկիզբը գլխի վախճանը ներկայացնելու բանալին էր: Այնուհետև ներմուծվեց տասնչորսերորդ խոսքի սկզբնական հակասությունը:

«Չկա ոչինչ, ինչից մեծ խաբեբան այնքան վախենա, որքան նրանից, որ մենք ծանոթանանք նրա հնարքներին»: The Great Controversy, 516.

Այդ համարների իմաստն ու նպատակը խեղաթյուրելու սատանայական փորձերից ակնհայտ է, որ դրանք կարևոր մաս են կազմում այն փորձության գործընթացի, որն այժմ մաղում է թեկնածուներին՝ հարյուր քառասունչորս հազարների թվում լինելու համար: Քույր Ուայթը շեշտում է, որ Դանիել տասնմեկում ներկայացված պատմությունը, որն իր կատարումն է ունեցել մինչև վերջի ժամանակը՝ 1798 թվականը, կրկնվում է վերջին վեց համարներում:

«Մենք ժամանակ չունենք կորցնելու: Մեզ առջևում են նեղության ժամանակներ: Աշխարհը խռովված է պատերազմի ոգով: Շուտով պիտի տեղի ունենան այն նեղության տեսարանները, որոնց մասին ասված է մարգարեություններում: Դանիելի գրքի տասնմեկերորդ գլխի մարգարեությունը գրեթե հասել է իր լիակատար կատարմանը: Այս մարգարեության կատարման մեջ տեղի ունեցած պատմության մեծ մասը պիտի կրկնվի»: Manuscript Releases, թիվ 13, 394:

Ես պնդում եմ, որ առաջինից մինչև երեսունիններորդ համարներում ներկայացված ամբողջ պատմությունը կրկնվում է գլխի վերջին վեց համարներում: Ես նաև պնդում եմ, որ վերջին օրերի պատմությունը, որը 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին սկսված դատաստանի եզրափակման պատմությունն է, ներկայացված է երկու հիմնական մարգարեական ժամանակաշրջաններով: Առաջին ժամանակաշրջանը ներկայացնում է այն դատաստանը, որ գործադրվում է Աստծո տան վրա, որին այնուհետև հաջորդում է մի ժամանակաշրջան, երբ դատաստանը գործադրվում է Աստծո տնից դուրս գտնվողների համար: Առաջին ժամանակաշրջանը սկսվեց 1989 թվականին և ավարտվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքով, որն էլ իր հերթին նշանավորում է երկրորդ ժամանակաշրջանի սկիզբը, որը եզրափակվում է, երբ Միքայելը կանգնում է և մարդկային փորձաշրջանը փակվում է: Քառասուններորդ համարի թաքնված պատմությունը ևս սկսվում է 1989 թվականին և ավարտվում է քառասունմեկերորդ համարում, որը Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքն է:

Դա նույն պատմությունն է, ինչ նույն գլխի տասից մինչև տասնհինգերորդ համարներում է: Այդ պատմությունը զուգահեռ է միլլերիտների պատմությանը՝ վերջի ժամանակից՝ 1798 թվականից, մինչև այն պահը, երբ դատաստանը սկսվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Այդ երկու պատմությունները զուգահեռ ընթանում են այն մարգարեական պատմության հետ, որ սկսվեց Քրիստոսի ծնունդով և ավարտվեց խաչի վրա:

1989 թվականին սկսվող պատմությունն իր մեջ ներառում է փորձության ժամանակահատվածը, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, ինչպես որ այն նախապատկերվել է փորձության այն ժամանակահատվածով, որը սկսվեց 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, և փորձության այն ժամանակահատվածով, որը սկսվեց Քրիստոսի մկրտությամբ: Գազանի պատկերի կազմավորումը նախապատկերվել է մարգարեական պատմության մի քանի գծերով: Այդ նույն ժամանակահատվածի այդ ներկայացումներից մեկը հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակն է, որը սկսվեց 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին և ավարտվում է շուտով եկող Կիրակնօրյա օրենքով: Քառասուններորդ համարի թաքնված պատմությունը նույնպես կարող է համադրվել 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ից մինչև 1863 թվականի ապստամբության գծի հետ:

1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը նշանավորեց երրորդ հրեշտակի գալուստը: Ինչպես ցանկացած մարգարեական հրեշտակի գալուստի դեպքում, նա ուներ մի պատգամ, որը պետք է ուտվեր, բայց այդպես չեղավ. և ֆիլադելփիական միլլերականությունը փոխվեց լաոդիկեական միլլերականության՝ նախքան 1863 թվականը, երբ նրանք պաշտոնապես ընդունեցին Յոթերորդ օրվա աղվենտիստ անվանումը և մինչև իսկ այս օրը սկսեցին թափառել ապստամբության անապատում: 1844-ից մինչև 1863 թվականների պատմությունը ներկայացնում է նրանց, ովքեր մերժում են կոչումը՝ լինելու հարյուր քառասունչորս հազարի մեջ: Նրանք են Դանիելի տասներկուերորդ գլխի ամբարիշտները, Երեմիայի ծաղրողների ժողովը, Հովհաննեսի սատանայի ժողովարանը և Մատթեոսի անմիտ կույսերը:

Քրիստոսի կողմից «Դանիել մարգարեի միջոցով ասուած աւերման պղծութիւն»-ով ներկայացուած նախագգուշացման պատգամը նախագգուշացում է՝ փախչելու այն կործանման եւ ցրման նախօրոք, որ պիտի յաջորդի: Մ.թ. 66 թուականին հռոմէացի զօրավար Կեստիոսը կատարեց այդ նախագգուշացումը հեթանոսական Հռոմի դարաշրջանի քրիստոնեաների համար: Առաջին դարում Պօղոս առաքեալը նոյն նախագգուշացումը արձանագրեց այն քրիստոնեաների համար, որոնք պիտի տառապէին պապական Հռոմի դարաշրջանում: Շաբաթապահների համար քաղաքներից դուրս գալու եւ գիւղական վայրերում ապրելու նախագգուշացումը տրուեց 1888 թուականին՝ նոյն տարում, երբ ներկայացուեց Բլերի օրինագիծը՝ կիրակին Ազգային Հանգստեան Օր հաստատելու առաջին փորձը: Բլերի օրինագիծը փախչելու մասին այն նախագգուշացումն էր՝ ի կատարումն Քրիստոսի՝ Դանիելի աւերման պղծութեան մասին յիշատակութեան:

Ինչպէս Կեստիոսի պարագայում մ.թ. 66 թվականին, այնպէս էլ Բլերի օրինագիծը նախախնամությամբ հետ վերցվեց: 1888 թվականը նախապատկերում է 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ը, որովհետև Քույր Ուայթը Հայտնություն տասնութերորդ գլխի հրեշտակի իջնելը նշում է երկու պատմություններում էլ: Վերջին օրերում քաղաքներից փախչելու նախագգուշացումը ուժի մեջ մտավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին: Ուստի 1888 թվականի Բլերի օրինագիծը նախապատկերում էր 2001 թվականի Patriot Act-ը: Այն հրեշտակը, որ իջավ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, հռչակում է վերջին նախագգուշացման լուրը Հայտնություն տասնութերորդ գլխի առաջին երեք համարներում, և վերջին նախագգուշացման լուրը նաև երրորդ հրեշտակի լուրն է, թեև տասնչորսերորդ գլխում երրորդ հրեշտակով ներկայացված լուրը նույն ճշմարտության արտահայտությունները չեն, ինչ տասնութերորդ գլխում: Տոդ առ տոդ դրանք նույն նախագգուշացման լուրն են:

Դանիել մարգարեի կողմից ասված ամայացման պղծությունը Քրիստոսի կողմից տրված մի նշան էր, որը ցույց էր տալիս, թե երբ Նրա ժողովուրդը պետք է փախչեր՝ իր պաշտպանության համար: Մա նախագգուշացման լուր է, և, հետևաբար, պետք է լինի վերջնական նախագգուշացման լուրը, թեև այն արտահայտված է այլ բառերով, քան այն լուրը, որ ներկայացված է Հայտնության տասնչորսերորդ, ինչպէս նաև տասնութերորդ գլխում: Պատմությունը, որ սկսվում է Երեմիայի տասնհինգերորդ գլխի տասնվեցերորդ համարում, նույն մարգարեական ժամանակահատվածն է՝ նախագգուշացնող փորձության լուրի: Այն սկսվում է այն ժամանակ, երբ Երեմիան ուտում է Աստծո Խոսքը, և դա տեղի է ունենում, երբ հրեշտակը իջնում է, ինչպէս Նա արեց, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը փլվեցին:

Երբ Երեմիան հռչակում է. «Քո խոսքերը գտնվեցին, և ես կերա դրանք. և Քո խոսքը եղավ ինձ համար իմ սրտի ուրախությունն ու ցնծությունը», նա ներկայացնում է Դանիելի առաջին փորձությունը՝ առաջին գլխում սննդի վերաբերյալ, և Հովհաննեսին՝ Հայտնության տասներորդ գլխում, երբ նա վերցնում է գիրքը հրեշտակի ձեռքից և ուտում այն: Լուրի ուտելը սկսվում է, երբ մի հրեշտակ է գալիս, և երբ հրեշտակը գալիս է, բացվում է մի փորձության մարգարեություն, որ մինչ այդ կնքված էր: Երբ հրեշտակը

գալիս է, սկսվում է փորձության առաջին ժամանակահատվածը, և այն ավարտվում է, երբ սկսվում է փորձության երկրորդ ժամանակահատվածը, իսկ երբ Միքայելը կանգնում է, ավարտվում է փորձության երկրորդ ժամանակահատվածը:

Երբ հրեշտակը գալիս է, վերջին անձրևը սկսում է թափվել:

«Վերջին անձրևը պետք է թափվի Աստծո ժողովրդի վրա: Մի հզոր հրեշտակ պետք է իջնի երկնքից, և ամբողջ երկիրը պետք է լուսավորվի նրա փառքով»: Review and Herald, April 21, 1891.

Վերջին անձրևը ստացվում է նրանց կողմից, ովքեր ընթանում են Երեմիայի հին շավիղներով:

Այսպես է ասում Տերը. «Կանգնեցե՛ք ճանապարհների վրա և տեսե՛ք, և հարցրե՛ք հին շավիղների համար, թե ո՞րն է բարի ճանապարհը, և ընթացե՛ք նրանով, և հանգիստ պիտի գտնեք ձեր անձերի համար»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք չենք ընթանա նրանով»: «Նաև պահապաններ կանգնեցրի ձեզ վրա՝ ասելով. “Լսեցե՛ք փողի ձայնը”»: Բայց նրանք ասացին. «Մենք չենք լսի»: Երեմիա 6:16, 17.

«Փողը», որ հնչեցնում են «պահապանները», լաոդիկեցական պատգամն է, որ 1888 թվականին ներկայացրին Ջոնսը և Վազգոները:

Բարձրաձայն աղաղակի՛ր, մի՛ խնայիր, փողի պես բարձրացրո՛ւ քո ձայնը, և իմ ժողովրդին ցույց տո՛ւր նրանց հանցանքը, և Հակոբի տանը՝ նրանց մեղքերը: Եսայիա 58:1:

2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին սկսվեց հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը: Լաոդիկիային ուղղված նախազգուշացման պատգամ հռչակվեց:

«Ա. Թ. Ջոունսի և Է. Ջ. Վազգոների միջոցով մեզ տրված պատգամը Աստծո պատգամն է Լաոդիկեայի եկեղեցուն, և վա յ յուրաքանչյուրին, ով դավանում է, թե հավատում է ճշմարտությանը, բայց, այնուամենայնիվ, ուրիշներին չի արտացոլում Աստծուց տրված ճառագայթները»: The 1888 Materials, 1053.

Լաոդիկեային ուղղված նախազգուշացումը Երեմիայի պահապանների փողի հնչյունն է, որը Լաոդիկեական Յոթերորդ օրվա աղվենտիստ եկեղեցին հրաժարվում է լսել: Դա նախազգուշացումն է՝ շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքից առաջ քաղաքներից փախչելու դեպի գյուղական կալվածքներ:

Այն, ինչ ես հենց նոր շարադրեցի այս զանազան մարգարեական գծերի վերաբերյալ, փորձ եր խթանելու ձեր զանազանելու կարողությունը՝ ձեզ քաջալերելու համար, որ դուք իսկապես քննեք այն, ինչ ես պատրաստվում եմ գրել: Թերևս գազանի պատկերին և գազանի պատկերին վերաբերող ամենակարևոր բնութագիրը այն է, որ վերջին օրերում տեղի են ունենում գազանի պատկերին և գազանի պատկերին վերաբերող երկու ձևավորումներ: Առաջինը՝ Միացյալ Նահանգներում, և ապա՝ աշխարհի ազգերի մեջ:

Գազանի պատկերին և գազանից բխող պատկերին առնչվող որոշ մարգարեական բնորոշ հատկանիշներ կան, որոնք անհրաժեշտ է ճշգրտորեն կիրառել, եթե ուզում ենք անցնել Հռոմի այս պատկերի մարգարեական փորձության ընթացքի միջով: Գազանի պատկերի փորձության շրջանի երկրորդ կարևոր տարրն այն է (ինչը կարելի է ցույց տալ մի քանի վկաներով), որ հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման ժամանակը տեղի է ունենում Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի փորձության ժամանակահատվածում, իսկ աշխարհի ազգերի մեջ գազանի պատկերի փորձության ժամանակահատվածն այն ժամանակն է, երբ Աստծո մյուս զավակները, որոնք այդ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ դեռևս Բաբելոնում են (ներկայացված 321-ով), հավաքվում են հոտի մեջ:

Գազանի պատկերը ներկայացնում է փորձության ժամանակի երկու որոշակի փոխկապակցված շրջաններ, և այդ երկու փորձության ժամանակներն էլ ներկայացնում են նաև Հայտնության յոթերորդ գլխի հարյուր քառասունչորս հազարների վերջնական հավաքումը, որին նույն այդ գլխում հետևում է մեծ բազմությունը:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները խոսում է որպես վիշապ՝ Հայտնության տասներեքերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարում: Այնուհետև նա դուրս է գալիս՝ խաբելու աշխարհի բոլոր ազգերին՝ այդ ազգերին ասելով, որ իրենք ևս պետք է գազանին համաշխարհային պատկեր կանգնեցնեն, ինչպես հենց նոր արեցին Միացյալ Նահանգները: Այն ժամանակահատվածը, որ սկսվում է կիրակնօրյա օրենքով՝ ներկայացված Կոստանդինի 321 թվականի կիրակնօրյա օրենքով, ավարտվում է այն ժամանակ, երբ վերջին ազգը խոնարհվում է պապական Հռոմի առաջ, որտեղ ներկայացված է 538 թվականի կիրակնօրյա օրենքը, որովհետև տասներեքերորդ գլխում Միացյալ Նահանգներն իշխանություն ունի կենդանացնելու գազանի պատկերը և պատճառելու, որ այն խոսի: Այդ ժամանակահատվածը սկսվում է 321 թվականի կիրակնօրյա օրենքով և ավարտվում է 538 թվականի կիրակնօրյա օրենքով:

2001 թվականին Միացյալ Նահանգների կառավարությունը «խոսեց» «Patriot Act»-ը՝ որպես օրենք:

Մենք կշարունակենք այս ուսումնասիրությունը հաջորդ հոդվածում: